

веде силно отраднo впечатление на новодошлитѣ веселія и юначенъ видъ на хъшоветѣ.

Слѣдъ обѣдъ отъ 3—5 ч. учение. Слѣдъ учението пакъ пълна свобода.

Хъшлацитѣ живѣха по казематитѣ и въ нѣкои здания въ крѣпостъта, отъ които нѣкои бѣхъ дѣйствително жилища за хора, но повечето бѣхъ домакински пристройки, а именно навѣси за крѣпостнитѣ орждия, които бѣхъ испразднени, понеже крѣпостъта се въоръжаваше за прѣдстоящата война и топоветѣ бѣхъ искачени на крѣпостнитѣ валове. Впрочемъ на хъшлацитѣ се предоставяше право, които искатъ, да си живѣятъ въ града на частни квартири или на хана, отъ което мнозина се воспользуваха. Разбира се, за учение нѣмаше нужда да пращатъ да се дирятъ, защото всички съ такъво усърдие отиваха на учение, щото и онѣзи, които най-далечъ живѣха отъ сборния пунктъ, все по-рано дохождаха отъ врѣмето на започванието на учението. Ниѣкакви постелни прѣдмети като сламеници, покривки, възглавки и пр. се не дадоха никому. Отпусна се само по малко ръжаница за постилане и туй бѣше всичко. Но никой и не претендираше за нѣщо повече. Напротивъ всички се стараяха да привикватъ къмъ лишенията, които по-послѣ, когато отидѣха „въ Балкана“ щѣха да бѣдѣтъ много по-голѣми.

Имаше и такива, които нарочно сиѣхъ вѣнка на двора, като си тургаха подъ главата по единъ камъкъ за възглавка, а съ нищо се непокриваха само и само за да привикватъ. Мнозина, които отъ напрѣдъ сѣ били чаршафъ-чоджукларж, се изпоразболѣха, но наскоро се поправиха и привикнаха. Които си имаха повечко парици живѣха си въ града на хана или въ частна квартира и се хранеха въ гостилницата при всичко, че *храна* се отпускахе на всички по една ока хлѣбъ войнишки, и въ крѣпостъта се готвеше войнишка чорба доста вкусна. Впрочемъ въ началото до 15 Май никакъ не готвѣха, а отпускаха на день по половина левъ на човѣкъ като заплата и за храна, а отъ тогава почнаха да отпускатъ хлѣбъ и чорба, а като заплата плащаха по единъ грошъ на день на човѣкъ, и я раздаваха всѣки 10 дена.